

Respostes a la ciutadania d'ERC al Ple de 16/09/2015

El senyor Fernández:

“Buenas tardes. Yo me vengo a referir a la delincuencia, y le pregunto en primer lugar al equipo de gobierno, y al equipo que sostiene al gobierno, y a todos los portavoces de aquí, de la izquierda mía, y les digo lo siguiente: si es normal –si es normal– que un bar del barrio de Can Clota, en quince días lo roben tres veces. Si eso es normal. Si tenemos una guardia urbana, si tenemos unos mossos d'esquadra, si eso es normal o no es normal. Quiero que me contesten todos los portavoces a ver si eso es normal o no es normal.

Y quería decirle también a Pilar, para que se lo recuerde, porque si no estoy mal informado, tú eres la que tienes la cartera de la Guardia Urbana.”

La senyora alcaldessa:

“Policía Local.”

El senyor Fernández:

“Policía Local. Bueno, pues antes entraban en el campillo por la noche los coches de la Guardia Urbana y los mossos d'esquadra. Ahora ya tenemos el campillo aquel, con muchas dificultades que tuvimos en su día, pero lo tenemos asfaltado y está en perfecto estado. Ahora ya no tienen baches para que no digan que si «pacá», que si «payá», sino que ahora está bien asfaltado y no tienen baches. Las pegas de los baches, que se estropeaban los vehículos, esto y lo otro, ya no se estropean los vehículos. Porque ahí cada noche, cristales rotos, radiocasetes que desmontan, radiocasetes que van en los vehículos de hace ocho años, que van introducidos dentro casi del motor, y los sacan –y los sacan. Cristales que hay rotos por las mañanas, cristales rotos.

Y hay una cosa: que el que tiene a todo riesgo tiene que ir a los Mossos d'Esquadra para que le pague el seguro las ruedas, o le paguen lo que le hayan sustraído. Pero, ¿y el que paga 280 euros porque lo tiene a terceros y tiene el cristal roto? ¿A dónde va? A parte ninguna. Sí. El señor # dice: «Denunciad, denunciad.» ¿Para qué? ¿Denunciar para qué? Una persona que paga 180 euros, que lo tiene a terceros, si le rompen un cristal, ¿quién se lo paga? Por mucho que denuncie –por mucho que denuncie. ¿Quién se lo paga?

Yo creo que habría que tomar soluciones, y aquí, en Esplugues, está habiendo varios pisos también, creo que tendrá constancia Pilar que hay varios pisos, sobre una media cada mes de siete pisos, de seis, ochos pisos, que entran con las radiografías esas, y se llevan lo que pueden –se llevan lo que pueden. Por lo tanto... Yo quería hacer hincapié en esto, sin ofender ni mucho menos. Es una manera, digamos, de expresarme, pero una manera positiva, no una manera negativa, ni porque ahora estemos en campaña, que yo paso de toda esta campaña y todo esto, sino que es una realidad, y quiero que esto se tome en serio y en cuenta.”

El senyor Torras:

“Molt bé. Per a nosaltres..., la pregunta era si era normal, evidentment que no és normal tres vegades en quinze dies. Sobre això hi ha unes reflexions. La primera és que segurament que alguna cosa ha fallat, perquè això passi, segur. No entenem prou en la matèria com per saber què, però segur que es poden revisar protocols.

La segona és que la seguretat ciutadana entenem que no és un problema únicament policial. Naturalment que la policia és imprescindible, però no és suficient, i entenem que la seguretat ciutadana depèn de molts altres aspectes, com pot ser la misèria que es viu, tant al nostre voltant com a altres parts del món, que també la misèria i la delinqüència moltes vegades vénen agafades de la mà. Entenem que la degradació dels barris, o la manca de comerços, el fet que tanquin comerços, també hi pot contribuir. En fi, hi ha molts altres aspectes que són de calat, molt profunds, molt difícils de solucionar. Llargs, aquests aspectes si es volen solucionar no es veuen les conseqüències a mig termini, són solucions a llarg termini, però entenem que seria molt bo que ens poséssim mans a la feina per arreglar-los, perquè només amb una resposta policial no se solucionarà aquest tipus de problemes. Almenys aquest és el nostre capteniment.

Per últim, i ja que estem parlant de la policia, i més enllà del problema concret de la senyora Sierra, que segur que hagués pogut tenir una solució molt més senzilla de la que hi va haver, sí que voldríem fer esment al fet que els comentaris de respostes mal educades, i a vegades prepotents, per part de membres de la policia no és inèdit, no és la primera vegada que el sentim. Potser, bé, anava a dir que potser l'hem sentit massa. És que potser amb una vegada n'hi hauria prou. Però realment creiem que és un problema que valdria la pena d'afrontar. Molt sovint, eh?, ens arribem notícies d'un costat o d'un altre, d'una resposta mal educada, d'una resposta amb prepotència, d'una resposta fora de lloc per part de cossos policials, i per part de la Policia Local. Són comentaris a vegades molt difícils de demostrar, molt difícils

de quantificar, molt difícils de localitzar, perquè moltes vegades tampoc es pot identificar la persona, i a vegades són casos que poden quedar en el paraula contra paraula, però estic segur que tothom entenc de què estic parlant, i tothom ha sentit alguna vegada comentaris d'aquest tipus. Per tant, potser estaria bé parar-hi esment, i veure què s'hi pot fer.”